

Sygn. akt III U 272/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2014r. w Suwałkach

sprawy **M. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

w związku z odwołaniem M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 28 marca 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. G. prawo do emerytury od dnia 19 marca 2014r.

Sygn. akt III U 272/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B. decyzją z dnia 28.03.2014r. odmówił M. G. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochodu budżetu państwa;
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił M. G. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a tylko 12 lat, 8 miesięcy i 27 dni.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład przyjął za udowodnione na dzień 01.01.1999r., 26 lat i 4 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych.

Zakład wskazał również, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu pracy od 07.02.1994r. do 31.12.1998r. w (...) S., ponieważ zgodnie z wyjaśnieniem zakładu pracy z dnia 3.11.2000r. M. G. jeździł samochodami o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 3,5 tony oraz przekraczającej 3,5 tony. Z przedłożonych dokumentów nie można zaś określić w jakich okresach był kierowcą samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Przy czym według pisma z dnia 24.02.2014r. wystawionego przez jednostkę nadrzędną brak jest podstaw do wystawienia świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od tej decyzji M. G. wskazał, że został zatrudniony w Firmie (...) od dnia 07.02.1994r. i pracował do 31.10.2000r. jako kierowca. Jeździł mniejszymi samochodami sporadycznie, większość stanowiły wyjazdy dużymi samochodami za granicę. Na potwierdzenie wyjazdów wystawiane były delegacje, które winne znajdować się w jego aktach osobowych. Po rozwiązaniu umowy o pracę nie otrzymał świadectw pracy w szczególnych warunkach. Jedyne pracodawca (...) w S. wystawił świadectwo pracy w dniu 31.10.2000r. zaznaczając w punkcie 8, iż wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony – Wykaz A.Dz. VIII pkt. 2 (dz. U. z 1993r. Nr 3 poz. 43 z późn. zm).

Nie może też ponosić konsekwencji za niewystawienie dodatkowego świadectwa pracy w szczególnych warunkach przez (...) w S..

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Zważywszy mianowicie na cały zebrany w sprawie materiał dowodowy i argumenty zaprezentowane przez odwołującego się uznać należało, że ma on również co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z orzecznictwa, czego potwierdzeniem jest choćby wyrok Sądu Najwyższego z dn. 2.02.1996r. II URN 3/95 (Lex 24774), w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Przepisy bowiem kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują w tym względzie żadnych ograniczeń w postępowaniu przed sądami.

Ewentualne ograniczenia dowodowe wskazane w §2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) bądź wynikające z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania w sprawie o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. z 2011r. Nr 237, poz. 1412), a poprzednio z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983r. Nr 10, poz. 49 ze zm.), sprowadzające się do złożenia na piśmie stosownych świadectw pracy, dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi.

W sprawie bezspornym jest, że odwołujący był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy od 07.02.1994r. do 31.12.1998r. w (...)S.. W obliczu też zeznań świadków niewątpliwym również winno być, że odwołujący się w (...) S. świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w szczególnych warunkach. Będzie to praca określona w Wykazie A Dziale VIII pod pozycją 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w

sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako praca kierowcy samochodu ciężarowego. Choć bowiem może taka praca odwołującego się z jego akt osobowych z akt zatrudnienia w (...) S. wprost nie wynika, to taką pracę w tym zakładzie pracy jednoznacznie potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie R. K. i H. M., którzy z odwołującym się w tym samym czasie pracowali w tym Przedsiębiorstwie też jako kierowcy. Pamiętali oni, że odwołujący się na okres próby około miesiąca czasu jeździł niniejszymi samochodami, a potem tylko ciężarowymi J. i M. nawet z przyczepą. Jeździł też tymi samochodami za granicę. Nie było natomiast powodu aby tym świadkom odmówić wiary. W bezpośrednim przesłuchaniu sąd takich powodów nie doszukał się. Długi okres czasu wyjazdów za granicę potwierdzają też zapisy (pieczętki) przekraczania granicy w paszporcie odwołującego się, który złożył do akt sprawy. Oczywistym natomiast jest, że z towarami za granicę jeździ się ze względów ekonomicznych samochodami ciężarowymi. Stąd uznać należało, że odwołujący się rzeczywiście incydentalnie tylko mógł jeździć samochodami o wyporności poniżej 3,5 tony i dlatego pracodawca wystawił zaświadczenie, że takimi faktycznie jeździł. Nie mniej zeznania świadków i zapisy w paszporcie odwołującego się świadczą, że na pewno w (...) S. pracował w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego czyli o wyporności powyżej 3,5 tony przez niezbędny mu okres czasu 2 lat i 4 miesięcy.

Uznać więc należało, że odwołujący się posiada co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wziąć bowiem pod uwagę również należało i to, że w takich też pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w S. od 24.08.1973r. do 31.12.1976r. Z akt osobowych z tego okresu zatrudnienia wynika, że świadczył w tym Przedsiębiorstwie pracę stale, w pełnym wymiarze czasu pracy, prac elektromontera, a taka zgodnie z Wykazem A Działu II powołanego rozporządzenia RM jest pracą w szczególnych warunkach.

Mając więc te wszystkie względy na uwadze, stwierdzić należy, że odwołujący się spełnił wszystkie warunki do otrzymania emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Posiada bowiem 25-letni okres składkowy i nieskładkowy niezbędny do jej otrzymania, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Nie przystąpił również do otwartego funduszu emerytalnego, a 60lat życia osiągnął (...) gdyż urodził się (...).

W związku z tym Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od dnia 19.03.2014r., tj. od pierwszego dnia złożenia wniosku o emeryturę.

AS